

Major-Zala Lajos

Requiem d'amour

(Részletek)

*

Öreganyám sezlönja

félek

rajta lócsont

nagyon félek

rámába kopogtatja egy írógép

magamtól

felnyerít izgalmában
egyik billentyűje

*

Jövőm
alkoholban őrizgetem

*

Betonrepedésben is kinő a virág
gyárkémények téglarései közt is

mint a kígyót
hogyan meg ne marjon

az élet

köves pikkelyei
bízgató szavaknak
szívem köré

de megijednek tőle

*

gyorsan eltíporják mielőtt üres
eszük fölé nőne

Eldobom magam

*

lekonyult akarat

Fáj
nagyon fáj a fájdalom nélküli
fájás

lelkem légcsavar köreiben
forgok

a sebtelen seb

kormos-lángolón

a percek nélküli idő

összetörök irgalom-verte szájalom

a tértelen tér

*

embertelen emberségem

Lehántják kérgüket a fák

lényem undorától
férges üvöltöznek
idegeimben

léleksebeinkre tapaszna

alkohollal csitítom őket kábán

hegedő vigaszna nedvüket
nyelvünkra

összegyűrt lelkem
izzó tabletták vasalják

mi poklot gyűjtunk gyökereik
alá

és méreg izzik ereinkben
gyümölcsükből

*

Kicsérélem konokságom

félrelököm dühös haragom
felelősségem árulássá szelídítem

a század kukáiba szórom
személyiségem

csillogó kacatnak

neonlámpák oszlopain
vakaródzom himbálózva

aprópénzre váltom szutykos boldogságom

*

Kéz kezet keres

nem ütést

nem visszautasítást

nem szájalmat

nem ezt nem azt...

egyszerűen:
kéz kezet keres

*

Requiem nektek barátok

madarak fák tengerek virágok

requiem a requiem előtt

elszáradt ujjam egy száraz
faágon
égő bokrok között nyúzott nyúl
szalad

rikácsoló holló búcsút int
a világnak

üres szemében kiszáradt tavak

*

Nyelvemet hídnak
folyók fölé rakom

reccsen a híd
a szavak magánya alatt

cölöpöknek verem alá
látásom

az áradó homály kikezdi
gerincüket

a sodró szennytól pilláim
meginognak

zuhanok a záruló horizontba

pereg
fejem fölött egy utolsó falevél

kapaszzkodom az egyetlen tiszta szóba
vízcseppbe

h i á b a